

Ud af skolen en uge før jeg blev 14 og så på Efterskole i Levring 1957.

De sidste 1½ år i Folkeskolen var kaos. Vores gode lærer Hansen fik en hjernesvulst og døde. I et halvt år havde vi en student i form af sognepræstens søn. Han var ikke meget værd og der blev holdt sjov med ham. Så fik vi en pensionist fra Herning. Han var gammel skolelærer fra vestkystens indremissionsk område. Så kom Martin Luther på skemaet og hele reformationen. Der blev ikke ro i klassen med ham som lærer. Hansen stod for ro og orden. Den sidste vinter gik jeg til præst i Herning Friskole sammen med en anden dreng og to piger fra klassen. Den dag faldt på vores skoledag, som jo var 3 dage om ugen. Vi var derfor kun i skole 2 dage om ugen.

Konfirmationen var i Hammerum Kirke på min 14 års fødselsdag. Vi havde haft sidste skoledag ugen før. Der var ingen fest på sidste dag og jeg tror ikke engang der blev sagt farvel. Vi var omkring 18 til konfirmation fra hele Valmenigheds området. Jeg tror det dækkede Hammerum Herred. Jeg fik telegram fra flere kammerater, men havde ingen til dem. Det var flovt. Jeg havde ikke meget fest hjemme. Der var os selv og så Morfar og min Gudmor Margrethe fra Hesselbjerg. Jeg fik et ur af mor og far og Else og Grethe gav mig et foto apparat. Tante Ellen havde sendt en kortbog, som jeg ofte bruger i dag. Dagen efter var jeg i marken med far. En uge senere holdt de fest for mig i Hauge gymnastiksal. Der kom alle naboer og mors familie. Det var sodavand, suppe steg og is. Jeg blev inviteret til omkring 5 ungdomsfester den forår, men vi havde ikke plads til at gøre gengæld. Der blev danset Rock a Roll.

Jeg arbejdede for far den sommer, men var også ved Viggo Hansen i høst. Jeg spillede håndbold to gange om ugen i Hauge om aftenen. Det var helt godt at være voksen 14-årig.

Levring efterskole ved Kjellerup

Jeg skulle til Levring på efterskole til november. Jeg havde ingen ide om hvad det var, men var tilfreds med beslutningen som far og mor havde taget. Morbror Valdemar kørte os der op i bil. Og jeg fik værelse med Jørgen Pedersen fra Mammen. Mor og hans mor fik snakket lidt. Så kørte de hjem og jeg måtte se at finde nogen at snakke med. Vi var 77 drenge og kunne være i en klasse. Den første morgen i klassen blev vi testet i dansk og regning og derefter blev vi delt op i tre klasser. Jeg kom i mellem klassen, som fik forstander Poulsen til lærer. Vi var Dis med

alle lære og på efternavn. Med Poulsen havde vi dansk, regning, geografi, samfundsfag og politik. Pastor Kamp havde os til engelsk og han havde os alle på en gang til litteratur og religion. Han var Valmenigheds præst i Kjellerup. Så havde jeg Andersen til sløjd og Ulrichen til gymnastik. En fra landbrugs skolen havde os alle til landbrugslære. Gamle forstander Rasmussen havde os alle en gang imellem og så var der en lære fra folkeskolen til sang sidst på eftermiddagen to gange om ugen. Han spillede på violin og så sang vi fra højskolesangbogen.

Der var kamp om maden i spisesalen. Der var en lære ved hver bordende for at holde orden. Maden var mager og sovsen ofte lavet af kærnemælk. Dengang var der hverken det ene eller andet mejeriprodukt, kun kærnemælk og sødmælk og ost. Kun om morgenen fik vi sødmælk til havregryn eller grød. Den gang drak man ikke vand.

Det var en stor oplevelse at høre om så mange nye ting. I min skole havde jeg kun lært dansk, regning, salmevers, bibelhistorie, læsning og skrivning. Det sværeste var engelsk og sløjd. De andre fag havde jeg let ved at følge med i. Jeg blev fløjmand på gymnastik holdet, og Poulsen havde et godt øje til mig på en positiv måde. Der var ingen fritid ud over spisetimen middag og aften og så fik vi kage kl. 21 med forskelligt the. Der skulle være total ro kl. 22 30. Nogle weekender skulle alle være der ellers kunne vi køre hjem lørdag efter middagsmad. Jeg cyklede ofte de 40 km hjem til far og mor, som jeg savnede. Især mors gode og rigelige mad. Jeg havde nogle drøje cykelture tilbage til Levring i sne og storm med regn og mørke. Der var lange strækninger uden huse jeg kunne godt være bange for skoven. Jeg frøs og var smadder våd efter to timer på cykel.

Vi lavede altid en tegning til det emne vi havde lært om. Vi tegnede med tusch og lavede grafik søjler og lagkager, som man i dag gør på PC. Der var et par der altid var på tegninger. Det var Sputnik og Atomerne fra Verdensudstillingen i Bruxelles. Alle læren troede på atomkraft ville løse alle problemer. Poulsen havde fået TV den vinter og der fulgte vi med i 6-dags løbet. Det var herligt at ligge på gulvet i dynger og se TV, som næsten ingen havde hjemme. Poulsen tog os med ud i gården om aftenen for at se Sputnik, den første drabant, som kredsede om jorden. Han snakkede meget om den og om hvad han troede om fremtiden. Jeg havde ingen ide om at min kommende svigerfar havde konstrueret radiosenderen i Sputnik, som vi altid hørte i radioen sige bip bip og en dag sidde i Rusland med tegningen i hånden.

Vi kom næsten hver lørdag ud på gåtur i naturen og var der sne på havde vi kælke med.

I timerne sad jeg ofte og drømte om fremtiden og om hvad jeg ville og hvad arbejde jeg ville få. Jeg drømte også meget om naturen og især når læren spillede violin til sang. Jeg syntes det var smukt at se ud på vinteren og fantasere. Mor sendte altid kage med mig hjem til skolen, for jeg sultede og sagde det hjemme. Jeg voksede 10 cm den vinter.

Da jeg skulle hjem sidst i marts kom morbror Valdemar med far og mor. De var der en hel dag og så på hvad vi havde lavet og så var der gymnastik opvisning og jeg husker læren gav forkert kommandoer, men jeg gik forrest og sagde til dem bagude, "som vi plejer" og så var den redet og Ulrichsen var glad. Far havde aftalt med en gårdmand at jeg skulle være ved ham to dage om ugen, mandag og tirsdag. Det fik jeg 30 kr. om ugen for. Han var ikke en rar mand at være ved. Alt skulle gå meget hurtigt og han var aldrig tilfreds med indsatsen. Det var sådan at man ikke holdt op når man havde en aftale. Jeg så frem til en ny plads fra 1. november og kom fra ilden til haven. De to jeg kom til var de dejligst mennesker jeg har kendt. De var rystet over at jeg havde arbejdet så hårdt for den anden gårdmand. Jeg var der til 1. april hvor jeg skulle i lære som maskinarbejder i Herning.